

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OL

Sagsøgt: PQ

Konklusion

Artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor et barn i overensstemmelse med forældrenes fælles vilje er født og uden afbrydelse i flere måneder har opholdt sig sammen med sin mor i en anden medlemsstat end den, hvor dets forældre havde deres sædvanlige opholdssted før barnets fødsel, kan forældrenes oprindelige hensigt med hensyn til morens tilbagevenden sammen med barnet til sidstnævnte medlemsstat ikke give grundlag for at fastslå, at barnet har sit »sædvanlige opholdssted« i denne forordnings forstand i denne medlemsstat.

Morens afvisning af at vende tilbage til denne medlemsstat kan i en sådan situation følgelig ikke anses for at være en »ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse« af et barn som omhandlet i artikel 11, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. juni 2017 — Lg Costruzioni Srl mod Area — Azienda Regionale per l'edilizia abitativa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-110/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 7 — vurdering og kontrol af de økonomiske aktørers tekniske formåen — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 249/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lg Costruzioni Srl

Sagsøgt: Area — Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

Procesdeltagere: TE.SV.AM. Srl, Alvit Srl, Igit SpA, Planarch Srl og Francesco Auteri

Konklusion

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, der blev indgivet af Consiglio di Stato (den øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) ved afgørelse af 19. januar 2016, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.